

FJORTENDE SANG

GLAUCUS OG CIRCE

Ætna der ligger som låg på Gigantens fnysende læber,
samt Kyklopernes land der er ukendt med plov og med hakke
og ingen gæld står i til de parvis trækkende stude,
havde han bag sig, den gud fra Euboeas svulmende bølge.

Bag sig havde han også Messina og Rhegiums mure,
strædet hvor skibe blir knust og som med sine tvillingekyster
udgør grænsen imellem Ausoniens land og Sicilien.

Raske svømmetag bringer ham over Tyrrhenernes hav til han finder
Circes trylleurtsbakker hvor Solgudens datter besidder
haller der vrimler med dyr der ikke er det de ser ud til.

Glaucus så hende, hilste og hilstes, og gik så til sagen:
“Ynk, gudinde, en gud! Thi du kan alene i verden
hjælpe kollegaen her hvis du finder at jeg har fortjent det!
Ingen er mere bekendt, Titaninde, med kraften i urter
end netop jeg der jo selv er blevet forvandlet af urter.

Men for at gøre dig klart hvad det er der forvolder min smerte,
så jeg just på Italiens kyst ved Messenierstrædet
Scylla og bejlede straks. Men alle de løfter og bønner,
kærlige ord som hun kun viste hån, vil jeg nødig fortælle.

Råder du over en stærk formular, lad din mund formulere
sådanne magiske ord. Men er droger et sikrere middel,
prøv da at drage dem ud af en urt som du ved der er kraft i.

Dog vil jeg ikke kureres for denne min brændende vunde –
den vil jeg gerne beholde når hun blot også blir antændt.”

Ingen er mere end Circe fra hoved til fod stillet ind på
kærligheds flammer, hvad enten det drejer sig om noget medfødt
eller er Venus's straf fordi hendes far var en stikker.

Altså siger hun: "Tag du hellere en der er villig,
ønsker det samme som dig og har samme lyster i hjertet!
Dig kunne kvinder selv be om at få, og burde i hvert fald!
Giver du håb, kan du tro der er én der ber om at få dig!"

30

Tvivl ikke på det, men stol kun trygt på dit mandige ydre!
Se bare, jeg, en gudinde, en datter af solen der stråler,
jeg der mægter så meget med tryllende remser og urter,
ønsker blot at jeg blir din! Forsmå du den, der forsmår dig,
gengæld den der vil ha dig. Det løser jo begge problemer!"

35

Således bød hun sig til, men Glaucus svarer: "Der vokser
skove på havet og tang på tinderne førend jeg elsker
nogen anden end Scylla så længe hun lever og ånder!"

SCYLLAS FORVANDLING

Circe blev vred, men ramme ham selv kan hun ikke og ønsker
ej heller sligt, forlibt som hun er. Hun raser i stedet,
såret over at være forsmået, imod rivalinden,
moser en græsselig blanding af hæsligt forgørende urter,
og over mosen mumler hun Hécates trolvende sange.

40

Klædt i en kappe af blåt går hun da blandt logrende vilddyr
tværs igennem sin hal og begiver sig ud over havets
frådende bølger og stiler mod strædet og Rhegiums kyster
over for fjeldet hvor Zancle er bygget, og bølgernes toppe
træder hun på så sikkert og trygt som om det var fast land –
springer fra toppen af én til en anden med tærne tørre.

45

50

Dér var der et halvmåneformet bassin, beskyttet af klipper,
hvor der var læ for den brændende sol og for bølgernes brænding.
Dér kunne Scylla godt lide at bade når solen stod højest
oppe på himmelens hvælv og altings skygge var kortest.

Det forurener gudinden i smug og forpester dets vande
med sine rædsomme gifte og spreder den hæslige troldurts
ondskabsvoldende safter deri imedens hun messer
tre gange tre gange tre gange gentagne magiske remser.

55

Scylla kommer, går i med vandet til navlen. Da ser hun
glammende hundehyrer gro frem fra livet og nedad,
fatter i førstningen ikke de faktisk er dele af hende,
men gør forsøg på at flygte og ryste dem af sig i rædsel

60

for deres snappen. Men det som hun flygter for, trækker hun med sig,
og når hun prøver at finde sit liv, sine lår, sine lægge,
finder hun i deres sted overalt kun Cerberussnuder
i hvis fråde hun står med stumpede hofter og maven
strittende fremad oven på hundenes hårede rygge.

65

Glaucus græder og vil ikke vide af Circe, der øved
sådan et hadefuldt brug af urter mod den som han elsked.

Scylla forblir hvor hun er, og så snart der blir lejlighed til det,
hævner hun sig på Circe og snapper Ulixes' besætning.
Hun havde slugt også Teucrernes flåde hvis ikke hun inden
var blevet omskabt til det skær der stadigvæk står der.
Dog, også skæret er farligt, og sømanden søger at sky det.

70